

Sygn. akt III SW 55/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z protestu Pawła Kawarskiego
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2015 r.,

postanawia:

wyrazić opinię, że zarzuty protestu są nieuzasadnione.

UZASADNIENIE

28 maja 2015 r. Paweł Kawarski wniósł protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniach 10 i 24 maja 2015 r.

Zarzucono, że wybory te zostały przeprowadzone z naruszeniem polegającym na ustaleniu wyników głosowania i wyborów przy wykorzystaniu techniki elektronicznej formalnie nie dopuszczonej do wykorzystania, a także nie spełniającej wymogów poprawnego funkcjonowania, co stanowi mające wpływ na wynik wyborów naruszenie: a/ art. 313, art. 314 § 1, art. 315 § 1, art. 316 oraz art.

317 § 1 Kodeksu wyborczego; b/ art. 162 § 1 Kodeksu wyborczego oraz uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie dopuszczenia możliwości wykorzystania techniki elektronicznej w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja 2015 r., oraz określenia warunków i sposobu jej wykorzystania.

W uzasadnieniu protestu stwierdzono, że pomimo założeń, że „system informatyczny” miał pełnić funkcję wyłącznie pomocniczą, w istocie rzeczy ustalono wynik głosowania i wyborów w obu głosowaniach z zastosowaniem tego systemu, na dowód czego załączono protokoły Państwowej Komisji Wyborczej o wynikach głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonego w dniach 10 oraz 24 maja 2015 r., fotografie protokołu obwodowej komisji wyborczej oraz wnioskowano o przesłuchanie członków Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowego Biura Wyborczego.

Zdaniem wnoszącego protest naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego, wynikało z następujących okoliczności: i/ załączone do protestu protokoły Państwowej Komisji Wyborczej oraz obwodowych komisji wyborczych mają tę samą postać, co wskazuje, że zostały wygenerowane przy zastosowaniu tego samego systemu informatycznego; ii/ w żadnym z protokołów ani komunikatów Państwowa Komisja Wyborcza nie oświadczyła, że wyniki tradycyjnego (ręcznego) liczenia głosów na poziomie powyżej obwodowych komisji wyborczych zostały potwierdzone przez wyniki otrzymane dzięki użyciu systemu informatycznego, lub w jakim zakresie te wyniki się różniły, iii/ w żadnym z protokołów ani komunikatów Państwowa Komisja Wyborcza formalnie nie przedstawiła ani nie odniosła się co do istoty funkcjonowania systemu informatycznego w zakresie podstawowym czy pomocniczym ani do faktycznego działania w toku wyborów.

Na wypadek gdyby ww. zarzut naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego nie potwierdził się, wnoszący protest argumentował, że co najmniej nie wiadomo w jakim zakresie system informatyczny był wykorzystywany do przesyłania danych oraz ustalenia wyników głosowania i wyborów.

W dalszej części protestu wskazano, że zachodzi ryzyko przekroczenia delegacji ustawowej, a przez to nieważności wyborów jako przeprowadzonych z wykorzystaniem narzędzi, do których wykorzystania ustawa nie uprawnia.

Podniesiono, że art. 162 § 1 pkt 1 lit. b i c Kodeksu wyborczego deleguje uprawnienie do wykorzystania „techniki elektronicznej”, natomiast w ww. uchwałach i komunikatach Państwowej Komisji Wyborczej mowa jest o „systemie informatycznym”.

Niezależnie od powyższego, wnoszący protest zarzucił, że Państwowa Komisja Wyborcza nie opublikowała podstawowych parametrów wykorzystywanego „systemu informatycznego” ani „techniki elektronicznej”, a przez to trudno o jakąkolwiek zewnętrzną w stosunku do Państwowej Komisji Wyborczej weryfikację na ile stosowane narzędzia funkcjonują prawidłowo.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.). Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 82 § 4 Kodeksu wyborczego protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów zostało umieszczone w spisie w jednym z obwodów głosowania.

Stosownie do art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Dowodami w sprawie z protestu wyborczego są takie środki, które świadczą o istnieniu lub nieistnieniu pewnych faktów i które zarazem umożliwiają przekonanie, że zarzucane w proteście działanie lub zaniechanie jest przestępstwem przeciwko wyborom w myśl przepisów Kodeksu karnego albo postępowaniem sprzecznym z przepisami wyborczymi dotyczącymi głosowania,

ustalania wyników głosowania i wyników wyborów (postanowienie SN z 18 października 2001 r., III SW 85/01, niepubl.).

Uwzględniając powyższe, po rozważeniu zarzutów podniesionych w proteście wyborczym, a także zapoznaniu się ze stanowiskiem Państwowej Komisji Wyborczej oraz Prokuratora Generalnego Sąd Najwyższy stwierdza, że wskazane w proteście zarzuty są bezzasadne.

Przedstawione w proteście okoliczności nie dowodzą: po pierwsze, że system informatyczny Wsparcie Organów Wyborczych (WOW) nie pełnił wyłącznie funkcji pomocniczej przy ustaleniu wyników głosowania i wyborów w obu głosowaniach podczas wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polski przeprowadzonych w 2015 r.; po drugie, iż korzystanie z tego systemu podczas głosowania i ustalania wyników wyborów miało wpływ na wynik wyborów. Należy w tym miejscu wskazać na stanowisko Państwowej Komisji Wyborczej złożone w tej sprawie, w którym precyzyjnie wyjaśniono, że zasadniczą cechą polskiego systemu głosowania i ustalania jego wyników jest oparcie go na oryginalnych dokumentach papierowych – poczynając od ustalenia wyników głosowania przez obwodową komisję wyborczą na podstawie kart do głosowania wyjętych z urny w siedzibie komisji, poprzez ustalenie wyników przez okręgowe komisje wyborcze, aż do ustalenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą. Tak też, według stanowiska Państwowej Komisji Wyborczej, ustalone zostały wyniki głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w 2015 r.

Co istotne, w świetle niepotwierdzonych przypuszczeń wnoszącego protest o naruszeniu przepisów Kodeksu wyborczego, z informacji przekazanych przez Państwową Komisję Wyborczą wynika, że osoby pełniące funkcję męża zaufania, które były obecne podczas ustalania wyników głosowania w dniu pierwszego i ponownego głosowania przy czynnościach Państwowej Komisji Wyborczej, a także czynnościach okręgowych komisji wyborczych nie zgłosiły żadnych zastrzeżeń co do procesu ustalania wyników wyborów.

Odnosnie zarzutu dotyczącego przekroczenia zakresu delegacji ustawowej przez wydanie uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie dopuszczenia możliwości wykorzystania techniki elektronicznej w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja

2015 r., oraz określenia warunków i sposobu jej wykorzystania (M.P. poz. 382), należy zauważyć, że wnoszący protest nie wykazał związku pomiędzy rzekomym przekroczeniem delegacji ustawowej poprzez wydanie tej uchwały a wynikiem głosowania i wyborów. Z kolei w przypadku zarzutu braku opublikowania informacji Państwowej Komisji Wyborczej co do funkcjonowania systemu informatycznego WOW oraz jego wykorzystania w toku wyborów, wnoszący protest nie związał tego zarzutu z naruszeniem konkretnych przepisów Kodeksu wyborczego, które nakładałyby na Państwową Komisję Wyborczą obowiązek przekazania takiej informacji. Ponadto nie wykazał jaki wpływ rzekomy brak tej informacji miał mieć na wynik wyborów. Tym samym, w świetle art. 82 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy, również te zarzuty nie są zasadne.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 323 § 1 oraz 2 Kodeksu wyborczego postanowiono jak w sentencji.

Za zgodność z oryginałem
Kierownik Sekretariatu Wydziału

**PAŃSTWOWA
KOMISJA WYBORCZA**

ZPOW-670-33/15

Sygn. akt III SW 55/15

Warszawa, dnia 9 czerwca 2015 r.

SĄD NAJWYŻSZY OTRZYMAŁO	
dn. 2015-06-09	IV
Nr 2169	
Załączników	

9 odn 1548
609

Sąd Najwyższy

Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych

i Spraw Publicznych

Pl. Krasińskich 2/4/6

00-951 Warszawa 41

Państwowa Komisja Wyborcza, odpowiadając na wezwanie Sądu, przedstawia stanowisko w przedmiocie zarzutów protestu przeciw ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wniesionego przez Pawła Kawarskiego.

Wnoszący protest zarzuca przede wszystkim, że wybory zostały przeprowadzone z naruszeniem polegającym na ustaleniu wyniku głosowania i wyniku wyborów przy wykorzystaniu techniki elektronicznej, według skarżącego niedopuszczonej do wykorzystywania, a także niespełniającej wymogów poprawnego funkcjonowania, co miało wpływ na naruszenie: art. 162 § 1, art. 313, art. 314 § 1, art. 315 § 1 art. 316 oraz 317 § 1 Kodeksu wyborczego, a także uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie dopuszczenia możliwości wykorzystania techniki elektronicznej w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja 2015 r., oraz określenia warunków i sposobu jej wykorzystania (M. P. poz. 382).

Wnoszący protest zarzuca, że pomimo tego, że Państwowa Komisja Wyborcza w powołanej wyżej uchwale w wskazała, że dopuszcza się możliwość wykorzystania techniki elektronicznej w tych wyborach jedynie jako narzędzia wspomagającego prace: obwodowych komisji wyborczych, gmin, okręgowych komisji wyborczych oraz Państwowej Komisji Wyborczej, w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja 2015 r., a także, iż wykorzystanie techniki elektronicznej

nie zastępuje tradycyjnego, dotychczasowego ręcznego liczenia głosów przez obwodowe komisje wyborcze oraz konieczności porównania danych zawartych w systemie z dostarczonym protokołem głosowania w obwodzie przez okręgowe komisje wyborcze, „w istocie rzeczy ustalono wynik głosowania i wynik wyborów – lub zachodzi przypuszczenie, że ustalono – przy zastosowaniu systemu informatycznego WOW”, naruszając przez to wyżej wymienione przepisy. Wnoszący jako dowody wskazuje m. in., że:

- 1) protokoły obwodowych komisji wyborczych i protokoły Państwowej Komisji Wyborczej mają tę samą postać (formę), co według niego wskazuje, że zostały wygenerowane przy zastosowaniu tego samego systemu informatycznego;
- 2) w żadnym z protokołów ani komunikatów, Państwowa Komisja Wyborcza nie oświadczyła, że wyniki tradycyjnego (ręcznego) liczenia głosów na poziomie powyżej obwodowych komisji wyborczych zostały potwierdzone przez wyniki otrzymane dzięki użyciu systemu informatycznego, lub w jakim zakresie się różniły;
- 3) w żadnym z protokołów ani komunikatów Państwowa Komisja Wyborcza formalnie nie odniosła się co do istoty funkcjonowania systemu informatycznego w zakresie podstawowym czy pomocniczym, ani co do faktycznego działania w toku wyborów.

Zarzuty protestu są bezzasadne.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że zasadniczą cechą polskiego systemu głosowania i ustalania jego wyników jest oparcie go na oryginalnych dokumentach papierowych. Począwszy od ustalenia wyników głosowania przez obwodową komisję wyborczą na podstawie kart do głosowania wyjętych z urny w siedzibie tej komisji, poprzez ustalenie wyników przez właściwe dla danych wyborów komisje wyborcze (w przypadku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – okręgowe) aż do ustalenia przez Państwową Komisję Wyborczą wyników wyborów włącznie – podstawowymi dokumentami wyborczymi są papierowa karta do głosowania (w obwodach głosowania) oraz papierowy protokół sporządzany, podpisany i opieczętowany na każdym szczeblu komisji wyborczej uczestniczącej w danych wyborach. Po zakończeniu głosowania i sporządzeniu protokołu obwodowa komisja wyborcza podaje wyniki głosowania w obwodach do wiadomości publicznej poprzez wywieszenie protokołu w miejscu dostępnym dla wyborców. Tylko te dokumenty zasadniczo podlegają badaniu i weryfikacji podczas rozpoznawania przez sądy protestów wyborczych o stwierdzenie ważności

wyborów. Następnie, w przypadku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, okręgowe komisje wyborcze po sprawdzeniu wszystkich oryginalnych (papierowych) protokołów głosowania w obwodzie wyborcze sporządzają protokoły zbiorczych wyników głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, które przekazywane są Państwowej Komisji Wyborczej. Po otrzymaniu i sprawdzeniu protokołów od wszystkich okręgowych komisji wyborczych, na ich podstawie Państwowa Komisja Wyborcza ustala wyniki głosowania na kandydatów na Prezydenta Rzeczypospolitej i sporządza protokół głosowania.

Tak też były ustalane wyniki głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w 2015 r.

Należy przy tym podkreślić, że wymieniona wyżej uchwała w sprawie dopuszczenia możliwości wykorzystania techniki elektronicznej w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja 2015 r., oraz określenia warunków i sposobu jej wykorzystania została podjęta na podstawie art. 162 § 1 pkt 1 lit. b i c oraz § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeksu wyborczego i precyzyjnie określała ustalony wcześniej przez Państwową Komisję Wyborczą, m. in. po przeprowadzeniu testów, zakres wykorzystania techniki elektronicznej w tych wyborach.

Mimo tego, że wnoszący protest sam szczegółowo wymienił w nim założenia wykorzystania techniki elektronicznej w przeprowadzonych wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Państwowa Komisja Wyborcza raz jeszcze podkreśla, że system elektroniczny w tych wyborach wykorzystywany był tylko pomocniczo i wyłącznie w zakresie określonym w powołanej uchwale. Zapewniał on możliwość automatycznego sprawdzania poprawności wypełnienia przez komisje obwodowe protokołu z głosowania (tzw. walidacja protokołu), a następnie wydruk tego protokołu. Oprogramowanie to stanowiło także źródło danych na potrzeby wizualizacji wyników wyborów, która dostępna jest na stronie www.prezydent2015.pkw.gov.pl. Dodatkowo oprogramowanie wykorzystane zostało do usprawnienia procesu gromadzenia na potrzeby Państwowej Komisji Wyborczej danych w zakresie frekwencji w dniu głosowania.

Dlatego też, wbrew twierdzeniu wnoszącego protest, Państwowa Komisja Wyborcza dokładnie określiła zakres wykorzystania techniki elektronicznej i wielokrotnie podawała do wiadomości publicznej sposób jej wykorzystania, w tym między innymi w komunikatach i na konferencjach prasowych. Ponadto stosowanie zamiennie nazwy

„system informatyczny” w żadnej mierze nie świadczy o przekroczeniu przez Państwową Komisję Wyborczą delegacji ustawowej zawartej w art. 162 § 1 Kodeksu wyborczego.

Należy przy tym raz jeszcze podkreślić, że wbrew twierdzeniu skarżącego, Państwowa Komisja Wyborcza wielokrotnie informowała o istocie funkcjonowania systemu informatycznego wykorzystywanego jedynie pomocniczo w wyborach.

Państwowa Komisja Wyborcza raz jeszcze informuje, że jak już wskazano powyżej, w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2015 r. okręgowe komisje wyborcze sporządzały protokół zbiorczych wyników głosowania po sprawdzeniu wszystkich podpisanych, papierowych protokołów głosowania w obwodzie (porównaniu ich z danymi przekazanymi za pośrednictwem systemu informatycznego). Następnie protokół ten przekazywany był Państwowej Komisji Wyborczej w zamkniętej kopercie, łącznie ze wszystkimi papierowymi protokołami z obwodowych komisji wyborczych. Protokoły zbiorczych wyników głosowania sporządzone przez okręgowe komisje wyborcze przekazywane były Państwowej Komisji Wyborczej osobiście przez przewodniczących tych komisji lub ich sekretarzy i w ich obecności były one sprawdzane przez Państwową Komisję Wyborczą.

Zatem dopiero po otrzymaniu i sprawdzeniu protokołów od wszystkich okręgowych komisji wyborczych, na ich podstawie Państwowa Komisja Wyborcza ustaliła wyniki głosowania na kandydatów na Prezydenta Rzeczypospolitej i sporządziła protokół głosowania.

Należy przy tym podkreślić, że zarówno podczas ustalania wyników głosowania w dniu pierwszego jak i ponownego głosowania przy czynnościach Państwowej Komisji Wyborczej obecne były osoby pełniące funkcję męża zaufania, które nie zgłosiły żadnych zastrzeżeń do procesu ustalania wyników wyborów. Osoby pełniące funkcje męża zaufania obecne były także przy czynnościach okręgowych komisji wyborczych i również nie zgłosiły one zastrzeżeń do zadań związanych z ustalaniem zbiorczych wyników głosowania oraz sprawdzaniem protokołów głosowania w obwodzie (porównywania ich z danymi przekazanymi za pośrednictwem systemu informatycznego).

Państwowa Komisja Wyborcza zwraca także uwagę, że nieprawdą jest, jak wskazuje wnoszący protest, że „nie opublikowano komunikatu z przebiegu testu generalnego, nie wiadomo czy został on przeprowadzony, a jeśli tak – jaki był jego wynik”.

Próba generalna systemu informatycznego przed wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odbyła się bowiem w dniu 28 kwietnia 2015 r. Komunikat w sprawie III testu systemu informatycznego z dnia 28 kwietnia 2015 r. znak ZPOW-0422-4/15 został zamieszczony na stronie internetowej Komisji tego samego dnia o godz. 13.37 i nadal jest dostępny pod adresem: <http://pkw.gov.pl/wyjasnienia-komunikaty-i-informacje-panstwowej-komisji-wyborczej/komunikat-w-sprawie-iii-testu-systemu-informatycznego.html>

Jak wskazano w powołanym komunikacie „trzeci test, podobnie jak dwa wcześniejsze, wykazał poprawne funkcjonowanie użytych elementów aplikacji, nie stwierdzono błędów krytycznych uniemożliwiających pracę w programie. Był on jednocześnie główną próbą wydajnościową serwerów, którą należy ocenić pozytywnie”.

Nieprawdziwa jest zatem teza wnoszącego protest, że Państwowa Komisja Wyborcza nie sprawowała wystarczającego nadzoru nad pracami nad systemem oraz nieoparta żadnymi dowodami i błędna sugestia, że Komisja nie zapoznała się z wynikami testów.

Również zarzut niepodania oświadczenia (komunikatu) dotyczącego potwierdzenia, że wyniki tradycyjnego (ręcznego) liczenia na poziomie powyżej obwodowych komisji wyborczych zostały potwierdzone przez wyniki otrzymane dzięki użyciu systemu informatycznego jest zupełnie nieuzasadniony. Należy bowiem zauważyć, że jest to oczywiste, gdyż w odmiennym przypadku, tj. niespójności tych danych, żaden protokół nie zostałby zatwierdzony przez komisję wyższego stopnia.

Należy także zaznaczyć, że wbrew błędnemu twierdzeniu wnoszącego protest, Państwowa Komisja Wyborcza nie ustalała dwukrotnie wyników głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniu 10 maja 2015 r. Wynik tego głosowania został ustalony w dniu 11 maja 2015 r.

Natomiast w związku z omyłkowym wskazaniem przez Obwodową Komisję Wyborczą nr 3 w Bełczu (gmina Bojadła, powiat zielonogórski, województwo lubuskie) w pkt 4 protokołu wyników głosowania w obwodzie „Liczba wyborców, którym wydano karty do głosowania (liczba podpisów w spisie oraz adnotacje „odmowa podpisu”)” liczby 0 zamiast liczby 103, protokół ten podlegał sprostowaniu. W związku z tym Okręgowa Komisja Wyborcza nr 12 w Zielonej Górze w dniu 12 maja 2015 r. sprostowała protokół

zbiorczych wyników głosowania w zakresie pkt 4, tj. wskazując w tym punkcie liczbę 21 7881, zamiast błędnej liczby 21 7778. W konsekwencji w dniu 13 maja Państwowa Komisja Wyborcza sprostowała protokół o wynikach głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonego w dniu 10 maja 2015 r. w tym zakresie oraz wydała obwieszczenie w sprawie zmiany obwieszczenia o wynikach głosowania i wyniku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja 2015 r.

Zatem zmiana obwieszczenia Państwowej Komisji Wyborczej w tym zakresie wynikała jedynie z omyłkowego wypełnienia papierowego protokołu wyników głosowania przez wyżej wymienioną obwodową komisję wyborczą i nie miała nic wspólnego z użyciem systemu informatycznego. Protokoły zarówno wadliwe jak i sprostowane odpowiednio Obwodowej Komisji Wyborczej nr 3 w Bełczu i Okręgowej Komisji Wyborczej nr 12 w Zielonej Górze dostępne są na stronie internetowej Komisarza Wyborczego w Zielonej Górze <http://zielona-gora.pkw.gov.pl/>.

Państwowa Komisja Wyborcza raz jeszcze podkreśla, że wszystkie protokoły wyników głosowania w obwodzie zostały podane do wiadomości publicznej w sposób określony w Kodeksie wyborczym, tj. poprzez wywieszenie ich w siedzibie komisji w miejscu łatwo dostępnym. Ponadto wszystkie dane z tych protokołów dostępne są na stronie internetowej Państwowej Komisji Wyborczej www.prezydent2015.pkw.gov.pl. Na stronie Komisji, w części dotyczącej komisarzy wyborczych, dostępne są także wszystkie protokoły zbiorczych wyników głosowania sporządzone przez okręgowe komisje wyborcze. Dlatego też każdy zainteresowany może porównać dane zawarte w tych protokołach oraz sprawdzić poprawność ustalenia wyników wyborów.

Mając powyższe na uwadze Państwowa Komisja Wyborcza wyraża opinię, że zarzuty protestu są całkowicie bezzasadne.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Wojciech Hermeliński

PG IV CP 42/15

**Sąd Najwyższy
Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych
i Spraw Publicznych
w Warszawie**

**STANOWISKO
PROKURATORA GENERALNEGO
w sprawie sygn. akt III SW 55/15**

Nawiązując do pisma Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt III SW 55/15, o zajęciu przez Prokuratora Generalnego stanowiska co do zasadności protestu wniesionego przez Pana Pawła Kawarskiego

- na podstawie art. 323 § 1 i § 3 i art. 323 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 113 ze zm.) -

wnoszę

o wydanie postanowienia zawierającego opinię, że zarzuty protestu są niezasadne.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 28 maja 2015 r. Paweł Kawarski wniósł do Sądu Najwyższego protest przeciwko ważności „wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniach 10 i 24 maja 2015 r.”, formułując w nim zarzut, że „zostały one przeprowadzone z naruszeniem polegającym na ustaleniu wyniku głosowania i wyniku wyborów przy wykorzystaniu techniki elektronicznej formalnie nie dopuszczonej do wykorzystania, a także nie spełniającej wymogów poprawnego

funkcjonowania”. Zdaniem wnoszącego protest, na skutek tego doszło do mającego wpływ na wynik wyborów naruszenia przepisów art. 162 § 1, art. 313, art. 314 § 1, art. 315 §, art. 316 i art. 317 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 113 ze zm.), dalej jako „Kodeks”, oraz uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie dopuszczenia możliwości wykorzystania techniki elektronicznej w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych na dzień 10 maja 2015 r., oraz określenia warunków i sposobu jej wykorzystania (M.P. z 2015 r. poz. 382), dalej jako „uchwała Państwowej Komisji Wyborczej”.

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Obecnie tym aktem prawnym jest Kodeks wyborczy, w którym przewidziano, że protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą (art. 321 § 1).

Ze wskazanych przepisów wynika, że protest wnosi się przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej, a nie przeciwko wyborom w ogóle, jak zdaje się to rozumieć wnoszący protest, na co wskazuje zarówno tytuł tego protestu, a także jego dalsza część.

Stosownie do art. 82 ust. 1 Kodeksu wyborczego, przedmiotem zarzutów protestu wyborczego może być:

1) dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalanie wyników głosowania lub wyników wyborów lub

2) naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Stosownie do art. 323 § 1 Kodeksu wyborczego, Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów, w postępowaniu nieprocesowym, i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu. Przepis § 2 w tym artykule stanowi, że opinia powinna zawierać ustalenia co do zasadności zarzutów protestu, a w razie potwierdzenia zasadności zarzutów - ocenę, czy przestępstwo przeciwko wyborom lub naruszenie przepisów kodeksu miało wpływ na wynik wyborów.

W niniejszej sprawie wnoszący protest swe zarzuty oparł na twierdzeniu, iż „okoliczności w jakich przeprowadzono wybory wskazują, że w istocie rzeczy, ustalono wynik głosowania i wynik wyborów - lub zachodzi przypuszczenie, że ustalono - przy zastosowaniu systemu informatycznego WOW”, czyli systemu informatycznego Wsparcie Organów Wyborczych (WOW), który został określony w § 3 ust. 1 uchwały Państwowej Komisji Wyborczej.

Zadaniem Sądu Najwyższego, który rozpoznaje protesty wyborcze, nie jest weryfikacja przypuszczeń lub wątpliwości wnoszącego protest, lecz jedynie rozpoznanie konkretnych zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa wyborczego w oparciu o przedstawione przez wnoszącego protest dowody. Wobec tego zarzuty w niniejszej sprawie, które są oparte, jak stwierdza sam wnoszący protest, na przypuszczeniach, nie mogą zasługiwać na uwzględnienie.

Bezzasadne jest także twierdzenie wnoszącego protest jakoby do naruszenia wskazanych przez niego przepisów doszło dlatego, że przepisy dotyczące ustalenia wyników głosowania i wyborów, a w szczególności przepisy art. 313, art. 314 § 1, art. 315 § 1, art. 316 oraz art. 317 § 1 Kodeksu wyborczego, zawierają wymagania, iż ustalenia te winny zostać dokonywane tradycyjnymi metodami, czyli „bez użycia urządzeń elektronicznych, oraz przy pomocy tradycyjnej poczty lub kurierów.”

Zaznaczyć należy, że przepisy wskazane przez wnoszącego protest regulują czynności organów wyborczych ustalających wyniki głosowania i wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej, natomiast nie odnoszą się one do zagadnień technicznych. Jak zauważa wnoszący protest, kwestii użycia w tym zakresie techniki elektronicznej dotyczy uregulowanie zawarte w art. 162 Kodeksu wyborczego oraz w uchwale Państwowej Komisji Wyborczej.

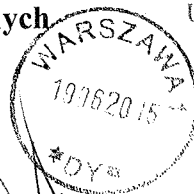
Nie można też zgodzić się z zarzutem zawartym w proteście, że do naruszenia wskazanych w nim przepisów doszło dlatego, że Państwowa Komisja Wyborcza w żadnym z protokołów ani komunikatów nie odniosła się do funkcjonowania systemu informatycznego oraz jego wykorzystania w toku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej. Podnieść bowiem należy, że brak jest regulacji nakładającej na wskazany organ wyborczy obowiązki w zakresie sugerowanym w treści złożonego protestu wyborczego.

Z tych względów wniosek, zawarty we występnej części niniejszego stanowiska, jest uzasadniony.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego
Robert Hernand
Zastępca Prokuratora Generalnego

SĄD NAJWYŻSZY
Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych
i Spraw Publicznych
Pl. Krasińskich 2/4/6
00-951 Warszawa

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE-POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A.
Nr 291586

2015-06-25

11 SW 55/15

POLECONA - ZA POTWIERDZENIEM ODBIORU

(00)159007731107426260

R *Alina*
24082015

Renata Olsz 131